

ביצה

דמי דהאי נולד דהאך הו' נולד טפי שמתחילה לא היה בעולם אבל הם הכלי היה בעולם רק שגבר וכן משמע נמי צעירי'ין דק
 מה: וס' מיה צבי'א מיעלע צלי'ע ופריך כל שכן דהו' נולד ואקור ומאי פריך ודלמא יהוה כר' שמעון דהא רבי שמעון מחזיר
 נולד אלא דהאי היינו טעמא כדפרישית דכין דבלי'ע לא היו כלל בעולם ואפי' ר' שמעון מודה דהאי נולד אקור:
מבניהן מער השלחן עצמות וקציפין. פ"ה אפי' דאין רחוק לא למאכל אדם ולא למאכל בהמה ולא גהירא דהא איבא בקיפא ושער
 של אפונין ושער של ענדס חמני סוף רחוק למאכל בהמה לא נ"ל שהם תריס' למאכל בהמה כגון עצמות דריס' וקציפי
 תתפוחים וכו' הלא סבר מין דלא חיי למאכל אדם לא: ורב' הדר אורסי' משלם אהיבא ומפער' סימא
 והלא היא בקים לדבר האקור דהא לא שבה הוהיל והניחם שם מדעתו ויש לומר דלפירוש דבני' מס' מנח' דפירש בתפסת' שבת' דלא
 היה בקים לדבר האקור אלא כדעתו להניחם שם כל היס' וא' נמי כיון דהו' שם אובלי' הוה ליה בקים לדבר האקור ולדבר המותר ושרי
 כדמוכח פריך נטול (ס' דף ק' קמ'). ועוד דאין זה מנהי בטובה דהא אינו מושג היכן יפלו: **דלגן** מחבבין את הירושעין לפני הבהמה ואת ב'ו.
 וז"ל היכי דמי א' דלגועין שהיו מתכונני' בין השמשות' כהא דהי מודה ר' שמעון גזר' שמא יעלה וימלוש וי"ל דמיירי' כגלושין וסלקא
 דעתך דאקור דמשהו לאי' אוכלין לפי שכן קשין והחזיקו מרוב' חמס' ו**אתה** הנביא ב'ו. את' גריסין פירש שמגנלה שבה ומכל
 חמס' מס' לאו כהדי' דהדי' דלע"פ דנלגועין לא היו עומדי' חמס' מוקף' כמו בגנלה משום דבשמים שיד' לשון מחבבין:

[illegible]